

CARNET DE RUTA ALOT

El Municipi de La Vall d'en Bas

Avui és Corpus. Ignoro el temps que fa a Olot, però tant se val! Quan es publiquin aquestes notes hauran passat més de vuit dies, però la meteorologia sempre és notícia: sobretot enguany que amenaça l'estiu greu-ment.

Les borrasques, viatgen amb "600" i són diumenge-res com els barcelonins. Fins i tot avui, que també és festa, no ha lluït el sol com pertocava, tradicionalment, a la diada; han arribat els núvols per a organitzar llur torbonada.

No sé si podran celebrar les processons que, en El Maresme, revesteixen un interès especial per l'abundor de flors que s'hi prodiga. I també perquè el cercavila processional, comparat amb l'austeritat de l'olotí, és molt pintoresc. Hi van les senyores i senyoretetes, amb llurs penons parroquials, molt mudades; passegen unes mantellines extraordinàries—és país de puntaires—i algunes nenes vesteixen d'àngel amb ales de ploma d'oca.

Ja he dit que no sé el temps que gaudeix, o sofreix, la ciutat d'Olot. Com el lector haurà pogut comprovar, aquí és rúfol, amb més fred que calor. De la primavera només hi ha el propòsit del calendari. Des de la meua finestra, veig la mar; les ones brinquen i el ris d'escuma s'enfila a mig aire.

Fullejo les darreres revistes que s'editen per les comarques catalanes. No és pas que estigui avorrit; la meua curiositat per la notícia ultrapassa qualsevol tedi i llegir, més que un oci, esdevé necessitat peremptòria.

Damunt de la taula tinc el darrer número de "Presència", on he llegit un comentari sobre l'ajuntament de la Vall d'En Bas, nou de trinca. I, per la lectura, em sorprèn que els veïns afectats no haguessin arribat a una conclusió tan depriment quan es va promoure l'associació municipal.

Llavors, en iniciar-se el tràmit per a crear aquesta municipalitat, diluint la personalitat de les diferents poblacions d'origen milenari, des d'aquestes pàgines ja vaig fer constar la meua discrepància. Les avantatges derivades de la integració, també es podien obtenir promovent una comunitat administrativa de serveis intermunicipals, sense que cap de les poblacions beneficiades haguessin de renunciar a la supervivència oficial.

L'economia resoldria la seva problemàtica i tot seguiria igual; àdhuc la gestió parcel·lària. Volem dir que el "présteq fort o donatiu" que els han de fer, segons la revista citada abans, també l'haurien obtingut. Tinc la impressió que una cosa no té pas cap relació amb l'altra.

Allò que ignoràvem—i ho llegim a "Presència"—, és que la majoria de veïns no fossin consultats. Copiem textualment: "...que aquesta integració es va fer sense tenir en compte en absolut, el desiq de la gent dels pobles afectats, als que no es va consultar en cap moment, sobre si els interessava o no la integració". I el comentarista de la revista gironina que, sembla, ha parlat amb la gent dels ex-municipis, reproduïx una de les exclamacions com: "—S'ho varen fer entre ells!".

Tot i que confio en la concentració parcel·lària, com

a mitjà per a reivindicar l'agricultura d'algunes de les nostres valls, segueixo amb el convenciment de que no era pas necessària la desaparició administrativa dels pobles per a millorar la productivitat de la terra. Sobretot si aquestes comunitats, com la Vall d'En Bas, esbandeixen del mapa noms de veïnatsges que en el transcurs dels segles han estat involucrats en la història del país.

La fórmula, la que sempre he vist més eficaç per a la nostra terra, no són les associacions municipals, sinó la unificació de serveis. Vivim amb el convenciment que, sense passar molts d'anys, veurem com els pobles distanciat d'Olot però depenents de la seva economia, s'acolliran a sistemes semblants per a subvenir les necessitats elementals de llurs administracions. I això sense el perjudici de perdre llur personalitat municipal.

Segueix plovent i els torrents, sempre tan impetuosos en El Maresme, es desborden pels carrers. Malgrat aquest enrenou meteorològic, s'endevina de sobte alguna ullada de sol; com si acudís a la cita en un dels tres dijous més senyers de la litúrgia cristiana.

Amb la revista a les mans, m'he transportat lluny, entre el verd de la meua terra. I la notícia m'ha desvetllat la preocupació. La Vall d'En Bas—com els de "Presència", no entenem això de **Valle de Bas**—, és notícia i suscita discrepàncies.

El plany dels afectats, més aviat sembla una ironia; qui sap si perquè explica la indiferència secular de la nostra gent quan es planteja un problema. És després que es fa la suggerència atinada que podria haver contribuït a resoldre'l d'una forma més adequada. Ara, pels de la Vall d'En Bas, ja és tard per a penedir-se'n, però és una lliçó per a tots plegats i que no podem pas desaprofitar.

Gerage LLEIDA

Se complace en anunciar a todo el público en general, sus servicios de

Taller de reparación del automóvil

c. Montsalvatje, 14 OLOT Tel. 26 09 59